

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7854

гр. София, 10.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **9075** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 217, ал.2 във вр. ал.1, т.11 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на [фирма], представляван от И. Л. М. срещу Заповед № РА-18-80/12.08.2022г. на главен архитект на Столична община.

В жалбата е формулирано искане за спиране на предварителното изпълнение на акта, което е обосновано със следните съображения: Премахването на павилиона ще доведе като последица до прекратяване на трудовите договори с работниците и служителите на търговеца, като той трябва да им заплати обезщетение за неспазено едномесечно предизвестие. В павилиона се съхранявали бързоразваляеми храни и стоки в голям обем, които не можело да се преместят, нито да се съхраняват на друго място. Предварителното изпълнение на заповедта щяло да лиши посетителите на зоологическата градина в [населено място] от възможността на територията ѝ да се снабдяват с храни и напитки, а също щяло да навреди и на репутацията на търговеца, като при следващо наемане на обекта, гражданите ще избягват обектите му и ще закупуват продукти от други обекти. П. не можел да се ползва на друго място на територията на Столична община, защото проектът за изработването му бил собственост на ответника, същият се отнасял само за парково пространство, а за останалите конкурси, които се провеждали за разполагане на павилиони в паркове, площта на павилионите е различна от тази на процесния. Жалбоподателят щял да претърпи значителни и трудно поправими вреди, свързани и с направата на разходи по преместването му, съхранението и евентуалното му бъдещо връщане на територията на ОП „Зоологическа градина- С.“.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез процесуален представител юрк. С. Щ. при изпращане на преписката в съда е депозирал писмено становище, в което са изложени доводи за неоснователност на искането за отмяна на допуснатото предварително изпълнение на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените

доказателства представени по делото и обсъди изложението на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Със Заповед № РА-18-80/12.08.2022г. на главен архитект на Столична община, издадена на основание чл.56, ал.2, ал.5, във връзка с чл. 57а, ал. 1, т . 1 и т . 2, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във връзка с Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ е наредено на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б", ет. 8, ап. 32, представляван от И. Л. М., да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект: „Павилион за продажба на кафе и бърза закуска", разположен до „Първи маймунарник" в близост до лятна сцена на територията на ОП „Зоологическа градина-С." за „Група-1, обект-1", с площ от 9 кв.м., с административен адрес: [улица],[жк], [населено място].

Определен е 14 /четринадесет/ дневен срок за доброволно изпълнение на административния акт, считано от датата на съобщаване, в който лицето да премахне преместваемия обект, описан в т.1, като освободи мястото на поставяне и да възстанови околното пространство във вида преди поставянето на обекта. Посочено е, че при неспазване на определения срок за доброволно изпълнение, незаконосъобразно поставеният преместваем обект ще бъде премахнат по реда, определен в Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/.

Искането за спиране на предварително изпълнение е направено едновременно с оспорването на заповедта. Жалбата е подадена на 26.09.2022г., а заповедта е връчена на И. М. на 13.09.2022г. /видно от писменото доказателство- известие за доставяне № R PS 1040 097VOC 9/, поради което е процесуално допустимо за разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно изричната норма на чл.217, ал.1, т.11 от ЗУТ жалбата не спира изпълнението на актовете за премахване на преместваеми обекти. В ал. 2 на тази разпоредба е предвидена възможност съдът да спре изпълнението на тази категория административни актове по чл.57а, ал.3 от ЗУТ. В този смисъл е и разпоредбата на чл.166, ал.4 от АПК, която регламентира, че предварителното изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, когато би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Доколкото в ЗУТ не са предвидени изрично основания, които да водят до спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, по аналогия и предвид препратката на чл.213 от ЗУТ, следва да се прилага нормата на чл.60, ал.1 от АПК, като се презумира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то е налице поне една от посочените предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В

тежест на жалбоподателя [фирма] е да докаже наличие на такъв по-значим от определения в закона интерес, който да обуслови уважаване на искането му.

Въведено е в жалбата твърдение, че предварителното изпълнение ще причини на търговеца значителни и трудно поправими вреди, без да се конкретизира какви могат да бъдат те по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Към жалбата са представени следните писмени доказателства: 5 бр. фактури за закупени хранителни стоки, фактура № [ЕГН]/07.09.2022г., както и трудови договори, сключени между [фирма] и лицата Д. М. Д., Б. П. П., М. П. И., О. Ц., Л. Т., М. И. С., П. Г. Б., Л. К.-З..

От анализа на трудови договори № 46/23.05.2022г., № 48/28.06.2022г., № 47/21.06.2022г., № 37/19.10.2019г. не се установява мястото на прстиране на труд на лицата Б. П. П., М. П. И., Л. Т., П. Г. Б. и дали в частност, те са назначени да изпълняват длъжността „продавач“ в павилион/и, разположени на територията на ОП „Зоологическа градина- С.“. По отношение на другите трудови договори № 20/18.09.2017г., № 49/31.08.2022г., № 50/21.09.2022г., № 8/17.03.2017г., сключени с Д. М. Д., О. Ц., М. И. С., Л. К.-З. не се установява тези лица да полагат труд в процесния „павилион за продажба на кафе и бърза закуска“, индивидуализиран, като „група-1, обект-1“. Жалбоподателят на територията на ОП „Зоологическа градина-С.“ стопанисва и други преместваеми обекти, както следва: „група-3, обект -1“, „група-6, обект-2“, „група-1, обект-2“, „група-2, обект-1“, които са предмет на премахване, разпоредено с отделни административни актове на главен архитект на Столична община. Дори и да се възприеме твърдението на жалбоподателя, че при премахването на павилиона ще се наложи да прекрати трудовите договори с горепосочените лица, като ще им дължи обезщетение, то последното възлиза в размер на брутно трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестieto. Договорените възнаграждения с посочените трудови договори са в размер на 230.00 лв., 355.00 лв., 710.00 лв., 280.00 лв. или 650.00 лв. Която от тези суми да бъде заплатена като обезщетение, не може да се приеме като значителна вреда за търговеца. От друга страна, трудовите договори са сключени със срок за изпитване от 6 месеца и не е ясно дали към настоящия момент са действащи. И на последно място, евентуалното прекратяване на трудови договори, касае отношения с трети лица и не са основание за спиране на изпълнението на заповедта по чл.57а, ал.3 от ЗУТ.

Не се споделя твърдението на жалбоподателя, че продуктите, които се намират в павилиона не могат да бъдат преместени или да се съхраняват на друго място. Разбира се, че всяка една движима вещ, в случая /хранителни продукти/ може да се премести в пространството и да се съхранява на различно място при определени условия, така, че да не погине. Останалите доводи в жалбата се отнасят до бъдещи несигурни събития /спечелване на последващ конкурс и свързаните с това обратно връщане на вещта, репутационни вреди, поради избягване на гражданите да пазаруват от обекта и предпочитане на други търговци и др./ Безспорно е, че за демонтажа на съоръжението и последващото му съхраняване на друг терен ще се направят парични разходи, но същите по никакъв начин не могат да се противопоставят на презумирания от закона обществен интерес от предварителното изпълнение на акта. Още повече, че тези имуществени вреди са изцяло поправими, защото могат да се претендират от търговеца, чрез предявяване на осъдителен иск срещу Столична община, в случай, че

поради незаконосъобразност заповедта бъде отменена с влязъл в сила съдебен акт.

По делото не е налице нито едно доказано основание за бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са установени по размер, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

Жалбоподателят не твърди и не сочи доказателства за съществуващо за него основание с еднаква степен на важност, чиято закрила да е със същия или по-висок интензитет, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава с аналогична или в по-висока степен интересите на търговеца. Сами по себе си възможните имуществени вреди, дори ако са значителни, подлежат на възстановяване в случай, че заповедта бъде отменена с влязъл в сила съдебен акт.

В заключение, [фирма], представляван от И. М. не доказва, че предварителното изпълнение на Заповед № РА-18-80/12.18.2022г. ще му нанесе значителни или трудно поправими вреди, които да засягат или накърняват него водещ имуществен интерес, който е с тждествена или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява.

По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и своя съдебен акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.217, ал.2 във вр. ал.1, т.11 от ЗУТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ обективизираното в жалба вх. № САГ21-ТК00-1139/10/26.09.2022г. на [фирма], представляван от И. Л. М. срещу Заповед № РА-18-80/12.08.2022г. на главен архитект на Столична община, искане за спиране на предварителното й изпълнение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия:

